

Font de la Sala

Sant Hipòlit de Voltregà

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Parc de la font de la Sala
Emplaçament A ponent del nucli urbà, sota la vessant de migdia del turó del Morral
Alçada: 553m

Coordenades:

Latitud: 42.01556
Longitud: 2.23059
UTM Est (X): 436295
UTM Nord (Y): 4651790

Classificació

Número de fitxa 08215 - 133
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Hi ha grafit a l'estructura.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Hipòlit de Voltregà

Fitxes associades:

[Parc de la Font de la Sala](#)

Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dg., 15/03/2020 - 01:00

Descripció

Font aïllada situada a l'extrem de ponent del parc, en una zona enjardinada i ombrejada. És de planta rectangular i es troba semisoterrada al terreny de la zona. Consta de tres murs de contenció bastits amb blocs de formigó arrebossats, disposats a dos nivells i situats a les cares de tramuntana, ponent i migdia. La banda de llevant, en canvi, resta oberta per facilitar l'accés als sortidors mitjançant unes escales d'obra també arrebossades. La font pròpiament dita queda ubicada al fons de l'estructura. Compta amb una pica enfonsada de planta rectangular i dos brolladors d'on emana l'aigua, un d'ells espontani i l'altre format per un broc metàl·lic. El desguàs de la pica està soterrat fins al nivell del torrent que delimita la font per la banda de tramuntana.

A l'entorn de la font hi ha uns bancs de pedra bastits amb antics carreus i llindes de pedra reaprofitades, que probablement pertanyien a algun dels edificis de la vila actualment desapareguts. Una de les llindes, pràcticament sencera, està gravada amb l'any 1792 i una creu ornamentada al centre.

A escassos metres a ponent de la font, i caracteritzant l'extrem de ponent del parc, destaca la presència d'un salt d'aigua integrat dins del clot o torrent de la font de la Sala, un torrent que baixa de la serra de Sobremunt i que transcorre a través de les margues de la vessant de migdia del turó del Morral, delimitant l'espai de la font per la banda de tramuntana. L'aigua del salt cau a l'interior d'una bassa de planta més o menys rectangular, delimitada amb un muret bastit amb totxos i arrebossat. El torrent travessa tot el parc, marxant en direcció sud-est fins al nucli urbà (de fet, dins del nucli el torrent s'anomena de Mitjavila).

Observacions:

Els accessos principals a la font es fan des del carrer i el camí de Sant Martí, passant pel dipòsit d'aigua i trencant en direcció a ponent, o bé des del carrer de la Vinya, mitjançant un camí que s'enfila en direcció al dipòsit, i que s'agafa un cop passat el CAP i la Llar dels Jubilats. Alhora, des del mirador de Sant Marc, s'hi pot accedir també mitjançant el camí d'en Domingo, un corriol que hi porta de cap.

Història

El clot o torrent de la font de la Sala és un torrent que baixa de la serra de Sobremunt, i que al mig del nucli urbà es denomina torrent de Mitjavila. Nodria a la majoria de les fonts i dolls d'aigua del terme (moltes d'elles actualment desaparegudes), incloent-hi la font de la Sala a la que encara alimenta.

El nom de la font prové de la masia de la Sala, que estava situada a la falda del turó del Morral, a escassa distància d'aquesta estructura. Aquesta masia, que està documentada des del segle XIII, quedà completament enrunada a principis de l'any 1890, com a conseqüència d'una esllavissada de terra i pedres d'una de les vessants del turó.

Des de mitjans del segle XX, el paratge de la font ha estat una zona força concorreguda pels voltreganesos. Segons les informacions orals obtingudes, entre les dècades dels anys 40 i 50, la canalla anava a pescar i a agafar capgrossos a la bassa que encara es conserva a l'extrem de ponent de la zona. També s'hi anava a buscar aigua, donat que era molt apreciada i la font rajava abundantment. L'indret es va anar fent popular fins que, a mitjans de la dècada dels anys 90, la Diputació de Barcelona va adequar la zona: va crear nous accessos, va aixecar algunes rampes per millorar l'accessibilitat, va col·locar mobiliari urbà i va adaptar l'entorn a les formes que manté actualment (algunes informacions consultades també es refereixen a una possible campanya d'adequació feta als anys 80, però aquesta dada no s'ha pogut contrastar).

Bibliografia

ANGLADA I ARBOIX, Emília (2008). Noms propis del Voltreganès. Vic: Eumo Editorial, Centre d'Estudis del Voltreganès, p. 113-114.

CIRERA, Antoni; VILA, Assumpta (2019). L'aigua a la serra de Sobremunt. Vic: Eumo Editorial, Centre d'Estudis del Voltreganès, p. 57.

GRUP DE DEFENSA DEL TER (2005). Les fonts que tenim. Osona i el Lluçanès. Manlleu: Grup de Defensa del Ter, p. 194.

SERRALLONGA, Joan; VILA, Assumpta; ESPADALER, Ramon (1986). Sant Hipòlit de Voltregà dins la història. Vic: Eumo, p. 135.

SERRALLONGA, J.; CROSAS, C.; CASAS, P.; SERRA, L. (2014). Sant Hipòlit de Voltregà, l'empenta d'un poble. Vic: Ajuntament de Sant Hipòlit de Voltregà, Eumo Editorial, Museu del Ter, p. 24, 60, 85, 89, 92-93.

SERVEIS TÈCNICS MUNICIPALS (2019). "Catàleg de béns a protegir". Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Hipòlit de Voltregà. Document per a l'aprovació definitiva, setembre 2019. Codi identificador: 2.BSE, 1.BAMP.

